

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: D. N., IČ X,
sídlem X,

zastoupeného JUDr. Kamilem Andree, advokátem,
sídlem Dolní náměstí 43, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, IČ 47609109,
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1,

zastoupený JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem,
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MPO 364671/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MPO 364671/2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Kamila Andree, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MPO 364671/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byla podle § 14m odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), zamítnuta žádost žalobce o podporu v rámci výzvy č. 2 k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-19 „COVID – KULTURA“ (dále též „Výzva“).
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že k zamítnutí žádosti žalobce přistoupil z důvodu, že žalobce nesplňuje podmínky dle bodu č. 4 a následující paragrafy výzvy č. 2 k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID 19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“, který stanovuje oblast, která bude podpořena, tj. kontinuální činnost v oblasti kultury, vč. výčtu uznatelných výdajů, které jsou navázány na daná živá vystoupení pro publikum. Kontinuální činností v kultuře se rozumí provoz divadel, hudebních klubů, uměleckomanažerských agentur, kulturních center a jiných obdobných zařízení zaměřených na soustavnou činnost v rámci poskytování či zprostředkování kulturních služeb veřejnosti. Jednotlivé kulturní akce by dále měly mít profesionální charakter, tzn., že na nich vystupují či se jich účastní profesionální umělci, kteří se živí daným uměním.

Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě nejprve poukázal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je velmi obecné a stručné. Žalovaný se podanou žádostí řádně nezabýval a v podstatě „od stolu“ ji odmítl.
4. Žalobce konstatoval, že je tuzemskou podnikající fyzickou osobou a od roku 2010 působí na olomoucké klubové hudební scéně se svým multižánrovým klubem X. V roce 2019 žalobce uspořádal v tomto klubu 85 koncertů a návštěvnost klubu byla průměrně 7000 lidí ročně. Organizátorem všech akcí je žalobce. Vzhledem k pandemické situaci a k omezením v rámci mimořádných opatření byla žalobci znemožněna hlavní činnost spočívající v poskytování této kulturní služby veřejnosti. Proto se žalobce rozhodl využít možnost čerpat podporu v rámci programu „COVID-KULTURA“. I přesto, že žalobce splnil veškeré podmínky Výzvy, byla jeho žádost zamítnuta. Žalobce doplnil, že je dlouholetým příjemcem dotací na kulturu od Statutárního města Olomouc i Olomouckého kraje. Žalobce dále poukázal na jednotlivé podmínky Výzvy a zdůraznil, že existenci všech požadovaných skutečností doložil. Dle žalobce je odůvodnění napadeného rozhodnutí postiženo formalismem a samotné rozhodnutí nebere zřetel na skutečný záměr, se kterým byl program „COVID-KULTURA“ vytvořen. Z odůvodnění lze vyčíst, že žalobce sice provozuje hudební klub, kterým se obecně dotace poskytuje, žalovaný však neshledal, že by jednotlivé kulturní akce měly profesionální charakter. Takové odůvodnění považuje žalobce za nepravdivé. Žalovaný navíc v odůvodnění neuvedl, na základě jakých důkazů došel k závěru, že se jednotlivých akcí neúčastní profesionální umělci. Žalobce dále uvedl

seznam umělců, kteří v jeho klubu vystoupili, a následně konstatoval, že uvedené skutečnosti svědčí o tom, že žádost žalobce byla zamítnuta bez provedení řádného dokazování a žalobci měl být příspěvek vyplacen.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce se domnívá, že žalovaný neshledal, že by jednotlivé akce měly profesionální charakter a že na nich nevystupují profesionální umělci. Skutečnost je však dle žalovaného taková, že čl. 4 Výzvy určuje, že oprávněnými žadateli jsou podnikatelské subjekty, které mají jako svou hlavní činnost pořádání či zajištění hudebních, hudebně dramatických, tanečních, divadelních programů, jejichž primárním cílem je poskytnutí kulturní služby veřejnosti v oblasti Performing Arts. Žadatel tuto podmínku nesplňuje, neboť jeho hlavní činností není pořádání kulturních programů. Žalovaný tedy požadoval, aby doložil, že alespoň 50 % jeho činnosti je zaměřeno na pořádání kulturních akcí. Je sice pravdou, že žadatel doložil, že v uplynulém roce uspořádal 85 koncertů, dle jeho stránek je však jeho primární činností provoz restaurace, přičemž tuto činnost ani v době platnosti omezujících vládních nařízení zcela nezastavil, nýbrž nadále provozoval výdejní okénko a dokonce též rozvoz jídel. Jak je vidět z jeho stránek, otevřeno má šest dní v týdnu, a to již od 10:00. Rovněž jako primární kontakt je uvedena restaurace. Taktéž ze schématu webových stránek vyplývá, že jeho primární činností je provoz restaurace. Uvedené potvrzuje též struktura nákladů, které měly být proplaceny, avšak které se týkají primárně provozu restaurace, včetně mzdových nákladů manažerky restaurace. Naopak zde chybí jakýkoliv náklad přímo související s kulturou.

Replika žalobce

6. V podané replice žalobce uvedl, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není nikde uvedeno, že by důvodem zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplňuje podmínku, že alespoň 50 % jeho činnosti je zaměřeno na pořádání kulturních akcí. Tuto skutečnost žalovaný uvádí pouze ve vyjádření k žalobě. Žalobce dále uvedl, že žalovaný vychází při svém hodnocení z webových stránek žalobce. Webové stránky jsou však informativní, reklamní a propagační záležitost a takto je třeba k jejich obsahu přistupovat. Žalobce provozuje hudební klub v objektu, kde je rovněž funkční restaurace. Je to obvyklý a častý ekonomický model, kdy kluby pro vylepšení musí poskytovat gastro služby. Tyto služby nelze provozovat nárazově pouze při pořádání hudebních produkcí. Rovněž je nutné, aby měla restaurace své webové stránky, přičemž je logické, že jsou tyto vedeny společně s klubovými. Pokud žalovaný uvádí, že v žádosti chybí náklady přímo související s kulturou, pak je to další důvod vadnosti jeho rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí se totiž toto neuvádí. Pokud toto žalovanému chybělo, měl žalobce vyzvat k doplnění a teprve na základě této výzvy a doplnění rozhodnout. Takto však žalovaný nepostupoval a z naprosto jiných (neexistujících) důvodů žádost zamítl.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

8. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovýmto postupem soudu souhlasili. Navíc pro takový postup byly splněny i podmínky dle § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
9. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
10. Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel platí, že *„na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak“*.
11. Podle § 14j odst. 1 rozpočtových pravidel *„výzva k podání žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci se zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup. Obsah výzvy musí být přístupný po dobu nejméně 30 dnů před uplynutím lhůty pro podání žádosti. Obsahem výzvy je její věcné zaměření, okruh oprávněných žadatelů o dotaci, lhůta pro podání žádosti, popřípadě další požadavky, které žadatel o dotaci musí naplnit, a informace o podkladech podle § 14 odst. 3 písm. f)“*.
12. Podle § 14m odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel *„poskytovatel rozhodnutím zcela zamítne žádost o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci.“*
13. Žalobce v podané žalobě předně namítl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela šablonovité a obecné. Na jiném místě žaloby pak poukázal na to, že žalovaný neuvedl, na základě jakých důkazů došel k závěru, že se jednotlivých akcí neúčastní profesionální umělci. Tyto námitky jsou ve své podstatě námitkami nepřezkoumatelnosti, soud se jimi proto zabýval přednostně.
14. Podle ustanovení § 14q odst. 1 rozpočtových pravidel se v řízení o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci nepoužije ustanovení § 37 odst. 3, § 41, § 45 odst. 2 a 4, § 71 odst. 3, § 80 odst. 4 písm. b) až d), § 140 odst. 2 a § 146 správního řádu.
15. Z citovaného ustanovení nevyplývá, že by se na rozhodnutí žalovaného nevztahovalo ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu o náležitostech kladených na odůvodnění vydaného rozhodnutí správního orgánu. Podle tohoto ustanovení se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
16. S odkazem na citované ustanovení správního řádu soud tedy konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovouto skutkovou a právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť nemůže plnit svou základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 As 10/2005-298, ze dne 11. 8. 2004, č. j. 5 A 48/2001-47, nebo ze dne 17. 9. 2003, č. j. 5 A 156/2002-25; všechna v tomto rozsudku zmiňovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz).
17. V projednávaném případě přitom z napadeného rozhodnutí není v první řadě ani zřejmé, které konkrétní podmínky Výzvy žalobce dle žalovaného nesplnil. Strohé konstatování žalovaného, že žalobce „nesplňuje podmínky dle bodu č. 4 a následující paragrafy Výzvy“, je v tomto ohledu zcela nedostatečné. Žalovaný nikterak neosvětlil, jaké konkrétní podmínky má v daném případě za nesplněné a z čeho tento svůj závěr dovozuje. Pouze

konstatoval, že předmětný program stanovuje oblast, která bude podpořena (tj. kontinuální činnost v oblasti kultury), a dále definoval, co se touto kontinuální činností rozumí. Posléze bez dalšího uvedl, že by jednotlivé kulturní akce měly mít profesionální charakter. Ačkoliv to z napadeného rozhodnutí výslovně nevyplývá, soud dodává, že pokud chtěl žalovaný říci, že jednotlivé kulturní akce žalobce nemají profesionální charakter, ani v tomto případě by nebylo z odůvodnění napadeného rozhodnutí možno zjistit, na základě jakých skutečností a podkladů k takovému závěru žalovaný dospěl.

18. Městský soud má tedy za to, že rozhodnutí žalovaného je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud dodává, že za dané situace se nemohl dále zabývat tvrzením žalobce, že tento splňuje veškeré podmínky Výzvy, neboť z napadeného rozhodnutí není dosud ani zřejmé, které konkrétní podmínky Výzvy žalobce dle žalovaného nesplnil a na základě jakých skutečností a podkladů k tomuto zjištění žalovaný dospěl. V tomto ohledu soud zdůrazňuje, že při přezkumu rozhodnutí správního orgánu nemůže dotvářet a domýšlet jeho odůvodnění. Tím by totiž zcela popřel svou roli přezkumného orgánu, jehož řízení je založeno na rovnosti účastníků (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 9 As 87/2016-29).
19. Soud nepřehlédl, že žalovaný ve vyjádření k žalobě mimo jiné uvedl, že žalobce nebyl oprávněným žadatelem, neboť nesplňoval podmínku, že musí mít jako svou hlavní činnost pořádání či zajištění hudebních, hudebně dramatických, tanečních, divadelních programů, jejichž primárním cílem je poskytnutí kulturní služby veřejnosti v oblasti Performing Arts. Takovýto důvod pro zamítnutí žádosti žalobce však z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jak ostatně správně upozornil i žalobce v podané replice. V tomto ohledu je nutno konstatovat, že při přezkumu rozhodnutí správního orgánu jsou správní soudy poměrně striktně vázány jeho obsahem. Nemohou tudíž přihlížet k důvodům, skutečnostem či argumentům, které nejsou v napadeném rozhodnutí uvedeny, resp. jimiž se správní orgán nezabýval, a pokud tak fakticky učinil, nevyjádřil současně příslušné závěry v odůvodnění rozhodnutí. Nepostačí přitom ani, pokud žalovaný takové důvody či skutečnosti uvede do vyjádření k žalobě, případně pokud je takovými okolnostmi argumentováno v jiných řízeních a rozhodnutích (viz shodně např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 29 A 296/2017-217). Pro úplnost však považuje městský soud za vhodné poznamenat, že pokud žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti, má poskytovatel podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel usnesením řízení zastavit.
20. Závěrem pak soud považuje za nutné zdůraznit, že tím, že rozhodnutí žalovaného z výše uvedených důvodů zrušil, nijak nepředjímá výsledek správního řízení, ve kterém žalovaný na základě zjištěného skutkového stavu o podané žádosti znovu rozhodne.

Závěr a náklady řízení

21. S ohledem na shora uvedené závěry soud napadené rozhodnutí bez nařízení jednání zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku, je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
22. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží náhrada nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Dále má žalobce právo na náhradu nákladů právního zastoupení advokátem za tři úkony ve věci (převzetí a

příprava zastoupení, sepis žaloby, replika) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) po 3 100 Kč za úkon [§ 7 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) téže vyhlášky]. K odměně za tři úkony právní služby soud připočetl paušální náhradu hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 300 Kč za jeden úkon, tj. celkem částku 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož advokátní kancelář, v níž je zástupce žalobce společníkem, je plátcem daně z přidané hodnoty, zvýšil soud přiznanou odměnu o částku 2 142 Kč odpovídající této dani (§ 57 odst. 2 s. ř. s.; věta za středníkem). Náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč je žalovaný povinen uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. června 2022

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu